

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/246/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319200783
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4319200783.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: C. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. E., I. XXX, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 5 793,77 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 8Csp/25/2019-43 z 2. júla 2019,

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného o d m i e t a.

Žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 8Csp/25/2019-43 z 2. júla 2019 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu vo výške 5 793,77 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 4, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 27. 09. 2019 domáhal od žalobcu zaplatenia sumy 5 793,77 eura. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21. 12. 2006 ako spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným ako dodávateľom zmluvu o úvere č. 4370788, na základe ktorej mu bola požičaná suma 1 039,64 eura, ktorú sa zaviazal vrátiť žalobcovi. V následnom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 16Er/231/2008 zaplatil celkovú sumu 7 066,41 eura, ktorá pozostávala z istiny 1 039,64 eura, úrokov 233 eur, poplatkov 5 793,77 eura a trov exekúcie vo výške 1 919,74 eura. Okresný súd Levice uznesením č. k. 16Er/231/2008-18 z 19. septembra 2013 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil z dôvodu, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a pri právnom posúdení exekučného titulu Okresný súd Levice zistil, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v úverovej zmluve a táto neprijateľná zmluvná podmienka bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Krajský súd v Nitre uznesenie Okresného súdu Levice potvrdil uznesením č. k. 15CoE/469/2014-54 z 30. januára 2015. Poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch, a preto považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že v exekučnom konaní uhradil žalovanému na základe neprijateľných zmluvných podmienok sumu prevyšujúcu požičanú istinu vo výške 7 066,41 eura, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu v celkovej výške 5 793,77 eura, ktoré žiadal v konaní vydať. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 02. 07. 2019 na ktoré sa dostavil žalobca a nedostavil žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 01. 07. 2019, z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného za splnenia podmienok podľa § 180 CSP.

5. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá neobsahovala zákonné náležitosti, a to konkrétne ročnú percentuálnu mieru nákladov ako aj konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky titulom uzavretej úverovej zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca pri uzatváraní zmluvy mal postavenie fyzickej osoby - nepodnikateľa. V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že žalovaný pri uzatváraní a plnení úverovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zároveň bola medzi stranami sporu uzavretá formulárová zmluva, ktorej obsah bol vopred pripravený žalovaným a žalobca nemohol ovplyvniť obsah takejto zmluvy. Z uvedených dôvodov prvoinštančný súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľsko-právny vzťah a žalobca má postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka a žalovaný má postavenie dodávateľa v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Exekúcia vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 16Er/231/2008 bola uznesením č. k. 16Er/231/2008-18 z 19. septembra 2013 vyhlásená za neprípustnú a zastavená v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15CoE/469/2014-54 z 30. januára 2015. Nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 30 000 Sk. Z vyúčtovania exekučného konania z 04. 07. 2013 súd zistil, že žalobca zaplatil ku dňu 04.07.2013 v exekučnej veci 16Er/231/2008, Ex 1930/07 oprávnenému (žalovaný) sumu 7 066,41 eura a trovy exekučného konania vrátane DPH vo výške 1 919,74 eura. Nakoľko súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, preto mal žalovaný nárok na zaplatenie len poskytnutej sumy úveru (30 000 Sk) a žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, ktorý sa na jeho úkor obohatil vo výške prevyšujúcej poskytnutú sumu istiny úveru, tzn. spolu vo výške žalovanej sumy 5 793,77 eura, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. V merite veci bol žalobca plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zameje. Namietal, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP tým, že súd prvej inštancie rozsudok nedostatočne odôvodnil, čím odňal žalovanému možnosť konať pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odôvodnení rozhodnutia súd musí stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Zároveň mal súd dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia však tieto zákonom stanovené podmienky nespĺňa. Žalovaný mal za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej objektívnej ako aj subjektívnej premlčacej lehote. Žalovaný má za to, že táto lehota žalobcovi už márne uplynula. Zdôraznil, že pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

8. Poukázal na § 107 ods. 2 OZ, ktoré jasne uvádza, že najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky.

9. V predmetnom prípade došlo k úhrade poslednej premlčanej splátky, ktorá je premlčaná v objektívnej trojročnej premlčacej lehote dňa 10. 07. 2013, nakoľko všetky splátky uhradené do dátumu 10. 07. 2013 sa považujú za premlčané. Vzhľadom na uvedené, nárok žalobcu bol premlčaný v objektívnej premlčacej dobe v celom rozsahu dňa 10. 07. 2016. Žalobca uplatnil svoj nárok až dňa 27. 09. 2019, čo nie je sporné. Žalobca skutkovo nepreukázal možnosť uplatnenia 10 ročnej premlčacej lehoty. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, a to rozsudok v konaní vedenom pod sp. zn. 13Co/557/2015 z 22. septembra 2015.

10. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie nemohol na námietku premlčania prihliadnuť, pretože žalovaný ju v tomto konaní nevzniesol. Žalovaný sa nezúčastnil ani na nariadenom pojednávaní a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Argumentácia ohľadom premlčania nároku žalobcu je s poukazom na uvedené nedôvodná. Žalovaný mal námietku premlčania vzniesť tak, aby prejav jeho vôle bol dostatočne jednoznačný a určitý.

11. Skôr, ako odvolací súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozsudku z hľadiska jeho vecnej správnosti a správnosti postupu súdu v konaní, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP okrem iného najskôr posudzoval, či odvolanie bolo podané v zákonnej lehote na podanie odvolania, či odvolanie podala oprávnená osoba, či je odvolanie prípustné a či obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti.

12. Podľa § 386 písm. a) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

13. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

14. Podľa § 362 ods. 2 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

15. Podľa § 362 ods. 3 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

16. Podľa § 362 ods. 4 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania.

17. Podľa § 117 CSP, lehota je súdom alebo zákonom ustanovený časový úsek na vykonanie úkonu.

18. Podľa § 121 ods. 1 CSP, lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

19. Podľa § 121 ods. 2 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

20. Podľa § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

21. Podľa § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

22. Odvolací súd poznamenáva, že včasnosť podania odvolania je jednou z objektívnych podmienok na to, aby odvolanie vyvolalo zamýšľané právne následky. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia. Odvolacia lehota je zákonnou lehotou, teda ju nemožno predĺžiť ani skrátiť, a to ani dohodou strán, ani rozhodnutím súdu. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného

pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie, urobené elektronickými prostriedkami, doručené súdu mimo pracovného času. Pre začatie plynutia odvolacej lehoty je rozhodujúce doručenie rozhodnutia. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie je však podané včas aj vtedy, ak bolo podané v lehote na príslušnom odvolacom súde. Pri nesprávnom poučení súdu o lehote na podanie odvolania alebo pri nesprávnom poučení o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde v dôsledku nesprávneho poučenia o súde príslušnom na podanie odvolania, ako aj vtedy, ak rozhodnutie vôbec neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania.

23. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu v danej veci zistil, že napadnutý rozsudok bol doručený žalovanému dňa 18. septembra 2019. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania mu začala plynúť od 19. septembra 2019 a skončila dňom 3. októbra 2019, ktorý pripadol na štvrtok, preto v zmysle § 121 ods. 5 druhá veta CSP bol tento deň aj posledným dňom lehoty na podanie odvolania osobne na súde, na poštovú prepravu alebo elektronickou formou. Žalovaný podal odvolanie elektronicky dňa 4. októbra 2019, ako to vyplýva z potvrdenia o odoslaní podania, elektronickej doručky, ako aj správy o výsledku overenia KEP. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti v predmetnom konaní nerozhoduje odvolací súd o vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia v dôsledku podaného odvolania, pretože toto odvolanie v dôsledku márneho uplynutia odvolacej lehoty na podanie odvolania žalovanému je potrebné odmietnuť.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalobcu ako odvolanie podané oneskorene odmietol podľa § 386 písm. a/ CSP a nemohol sa už zaoberať dôvodmi odvolania ani vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli. Vo všeobecnosti, ak odvolací súd odmieta odvolanie podľa § 386 CSP, t. j. aj v prípade oneskoreného odvolania, pri posudzovaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania vychádza zo zásady úspechu v odvolacom konaní vo vzťahu k § 255 CSP. Nárok na náhradu trov konania v takomto prípade prináleží strane, ktorá nepodala odvolanie. Odmietnutie odvolania je totiž po procesnej stránke považované za neúspech v konaní.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).